

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XLV. Eructavit cor meum uerbum bonum, &c. Carm. gen. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Vitæ precemur tædio.

Iniqua meritis si tuis obliuia
Offuderint se mentibus

Nostri, manusq; supplices protendimus
Dijs impiarum gentium,

Id te lateret, abditas qui pectoris
Prorsus latebras inspicias?

Te propter odio ceteris populis sumus,
Et instar ouium cædimur.

In te fauoris pendimus pœnas: tui
Amoris odia nos premunt.

Exurge: similem somnolentiæ moram
Salutis auctor corripe.

Cur ora condis, immemorq; negligis
Tuos malis in ultimis?

Afflictus animus, & malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,

Succumbit oneri: strata tabescunt humi
Defecta membra uiribus.

Exsurge genitor, & uigore corporis
Animiq; cassos subleua:

Clemens bonusq; nos ab hostis impij
Immanitate libera.

PSAL. XLV. *Eruclauit cor meum uer-*
bum bonum, &c. Carm. gen. 1.

COrnicat, exultat trepidis præcordia fibris,
Eruclatq; nouū grauido de pectore carmē:
Certat lingua animum fando, manus æmula
linguam

Scribendo exæquare, meo noua carmina Regi

Dū cano: regi, hominū cui nemo è semine cre-
 Audeat eximie cōtendere munere forme (tus
 Quem decorat lepor, & roseis affusa labellis
 Gratia: cui rerum cœli indulgentia spondet
 Hūc fore perpetuū longæua in sæcla tenorem.
 Ergo armis inuicte heros age, fortibus apta
 Ensem humeris, ensem, per quē te gloria cælo
 Aequat: & aduersum fidens serpectus in hostē.
 Frena tibi currus uerum moderetur & æquū,
 Et quę præcipitem clementia temperat iram.
 His ducib⁹ tibi surget honos: tua dextera factis
 Clara per ignotas fundet miracula terras:
 Corda q̄z uulnificis figens inimica sagittis,
 Sponte tibi coges ualidas procumbere gētes.
 Nec maris aut terræ spatiū, nec termin⁹ æui
 Finiet imperium, sceptri moderamine iusti
 Quod regis, & leges mollis clementer acerbas.
 Te super æquæuos omnes regnator olympi
 Diligit: & læto uultum exhilarauit oliuo:
 Vnde tui mulcent populi noua gaudia mētes,
 Pallia quum loculis tibi depromūtur eburnis,
 Et myrrhæ passim lacrymæ, stactæq̄z suauis
 Halitus, & molles casia funduntur odores.
 Ancillæ apparent genus alto è sanguine regū
 Inter honoratas prōptæ ad tua iussa ministras.
 At regina thori consors tibi dextera adheret,
 Auro picta sinus, auro radiata capillos,
 Misit ab Eois Ophyre quod flaua caminis.
 Tuq̄z adeò regina audi, & rem pectore conde:
 Nec mea dicta nega placidas demittere in au-
 lam nunc & patriā & patrē obliuiscere, (res:
 iam nunc Ex

Ex animo caros penit⁹ depone propinquos:
 Vnū oculis specta. unū animo cōplectere regē:
 Regem oculis animoq̄ tuo qui pēdet ab ore,
 Vnius & pulchris defixus uultibus hæret.
 Hunc Dominum agnosce, & supplex uenerare:
 Officio studioq̄ tibi concedet: & illa (nec ille
 Vndarum regina Tyros de murice & auro
 Accumulans colet: & uicina per oppida latè
 Procumbent tibi suppliciter gazisq̄ potentes,
 Aut opibus clari: meritumq̄ feretis honorem
 Hunc populi: Pharij proles generosa Tyranni
 Tota decēs, tota est gemmisq̄ insignis & auro?
 Et facies cultum illustrat, facieq̄ decora
 Pulchrior est animus. Tibi rex en ducitur uxor
 Diues opum, diues pictai uestis & auri,
 Virginibus comitata suis de stirpe propinqua,
 Virginibus, quas pōpa frequēs clamore secun
 Insequitur, plausuq̄ fremēs, letēq̄ choreę (do
 Cantibus augustam lætas deducet ad aulam.
 Neu desiderio nimium tangare tuorum
 Virgo, tibi dulcem patrisq̄ & matris amorem
 Leniet adnascens sobolis generosa propago:
 Quos regere imperio terras, totumq̄ per orbē
 Aspicias populos sceptris frænare superbos,
 Nec tu carminibus regina tacebere nostris:
 Quaq̄ patet tellus liquido circumsona pōto,
 Posteritas te sera canet: dumq̄ aurea uoluet
 Astra pol⁹, memori semper celebrabere fama.

PSAL. XLVI. Deus noster, refugium &
 uirtus, &c.

Carm. gen. 6.

F iiii